

Dnes oživa večnosť.

Človek si postavil medzi seba hranice. Dlhé roky sme museli znášať tento problém. Nemohli sme cestovať, stretávať sa, obdivovať nové a neznáme a tešiť sa z priateľstva s inými. Toto konštatovanie sa nevzťahuje len na hmotný, materiálny život, ale aj na duchovný. Človek Adam postavil svojím hriechom medzi Boha a ľudí hranicu. Hriech priniesol ľudstvu smrť. Hriech spôsobil bolestné lúčenie, pretrhnutie pút lásky, priateľstva, často rýchlo a bez slova rozlúčenia. Tí, čo tu včera boli už nepatria medzi nás živých. Mnohí pri ich neživom tele, pri ich hrobe si právom kladú otázku: Čo je po smrti? V týchto dňoch, keď si spomíname na tých, čo nás predišli do večnosti a uvedomujeme si význam učenia Pána Ježiša o smrti, zastavme sa pri slovách z podobenstva o „desiatich pannách“, kde múdre panny hovoria nerozumným: „Aby azda nebolo ani nám málo, choďte radšej k predavačom a kúpte si“ (Mt 25,9). Ježiš prináša nový a jasný pohľad na smrť a všetko čo s ňou súvisí. Ježiš nielen slovom, ale aj svojím životom dokazuje nám svoju lásku. Prijíma podobu človeka a hoci je Boh v ľudskom tele, prijíma aj smrť. Prijíma trest, ktorý si človek pritiahol na seba. Zomiera, aby na tretí deň vstal z mŕtvych a splnili sa slová proroka Ozeáša: „Smrť pohltilo víťazstvo. Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kdeže je tvoj osten?“ (Oz 13,14) A tak sa už celkom ináč dívame s Pavlom apoštolom na naše zmŕtvychvstanie. „Nie všetci umrieme, ale všetci sa premeníme: razom, v jednom okamihu, na zvuk poslednej poľnice. Lebo keď zaznie, mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní a my sa premeníme. Ved' toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľné a smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť“ (1 Kor 15,51-53). Po smrti sa život nekončí. Po smrti prechádzame len do toho, kde nás chcel mať Boh, keď by bol Adam, otec všetkých ľudí obštal v skúške. Smrťou sa končí skúška každého človeka. Ježiš sa stane sudcom veriacich i neveriacich. On je Boh Spravodlivý a každého odmení podľa jeho skutkov. Jemu prenechal Otec súd nad svetom. „Pred ním sa zohne každé koleno na nebi i na zemi“ (Fil 2,10). Naše prvé stretnutie pri smrti s Ježišom Sudcom nie je posledné. Vieme, že na konci čias príde ešte k jednému, poslednému. Vtedy príde Ježiš ako Sudca sveta. Vtedy nastane všetkému koniec. Živí nezomrú, len prejdú z tohto sveta do stavu blažena alebo zatratenia podľa stavu duše v akej sa v tej chvíli budú nachádzať. Mŕtvi vtedy rovnako vstanú. Už nie v smrteľnom tele, ale novom, oslávenom. Vtedy stratí svoj význam očistec. Dôjde k najväčšiemu deleniu ľudstva. „Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava. Potom kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: - „Podďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta“ (Mt 25,32-34). A vymenuje skutky, ktoré rozhodli o ich odmene. Sú to

kutky telesného a duchovného milosrdenstva. Povie: „Čo ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25,40). A tieto isté skutky, ale nevykonané, zanedbané, podcenené sa stanú odsúdením pre nich, keď im bude povedané: „Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“ - A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života“ (Mt 25,45-46). Dnes si preto uvedomujeme aj tie skutky, ktoré rozhodujú. Je to láska k blížnemu v týchto skutkoch telesného milosrdenstva: 1. hladných kŕmiť, 2. smädných napájať, 3. nahých odievať, 4. pocestných sa ujať, 5. väzňov vykupovať, 6. chorých navštevovať, 7. mŕtvych pochovávať. A tiež skutky duchovného milosrdenstva: 1. hriešnikov napomínať, 2. nevedomých vyučovať, 3. pochybujúcim dobre radiť, 4. zarmútených tešiť, 5. krivdu trpezlivo znášať, 6. ubližujúcim odpúšťať, 7. za živých a mŕtvych sa modliť. A tak práve toto posledné je v týchto dňoch pre nás najviac aktuálne. Naša návšteva v kostole a na cintoríne, nesmie a nemôže byť len prejavom vonkajšej pozornosti, úcty a lásky k zomrelým. To by bolo veľmi málo a pre nás kresťanov nedostačujúce. Ved' si uvedomme veľkosť modlitby. Áno, môžeme sa nad hrobom zastaviť, zaspomínať si, predstaviť si ich tvár, ruky, oči, pripomenúť si ich slová, priania, prosby, ktoré sa týkali snáď nás, keď sa strachovali o spásu našej duše. Lenže toto dnes nestačí. Ani kvety, ani sviece, ani slzy, dnes nestačia. Dnes rozhoduje naša modlitba. Ak chceme pretrhnúť to, čo nás oddeľuje od nich, tak sa modlime. V tých prosbách k Bohu za ich duševný pokoj sa prejaví najlepšie naša láska, vďaka, čo im dlhujeme, čo sme povinní im dnes preukázať. Kopček hliny skrýva telesné pozostatky, ale nie dušu. Ved' oni zomreli len telesne, ale duša im žije tak, ako žije tá naša v nás. A preto môžeme smelo povedať, dnes večnosť oživa. Dnes si pripomeňme aj ďalšiu skutočnosť, že nielen my môžeme pomôcť dušiam v očistci, ale aj duše v očistci, ktoré si už seba pomôcť nemôžu, môžu pomôcť nám. Nech je v tejto chvíli presvedčené naše srdce, rozum, vôľa o tom, že nebo sa dnes skláňa a spája s nami. Naši zomrelí, čo odišli z tohto sveta spojení s Ježišom, žijú v stave oslávenia, prípadne, v stave očisťovania a chcú s nami spolupracovať. Tí v nebi nám vyprosujú milosti, aby sme obstáli na ceste do večnosti v našich skúškach. My tým v nebi už nemôžeme pomôcť, pretože už obsiahli odmenu. Vtedy naše modlitby nech Boh dá tým dušiam, na ktoré si už nikto nespomína a trpia zaslúžene za svoje hriechy v očistci. A keď naši drahí skôr ako prejdú do stavu spásy, trpia stavom očisťovania, nech naším pričinením nájdú v očiach Ježiša, milosť skrátenia trestu, ktorý si neodpykali tu na zemi. Prosme však duše zomrelých tak v nebi, ako aj v očistci, všetky nám môžu pomôcť, o pomoc.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

R: Pane, zachovaj moju dušu v tvojom pokoji.

- 1 Pane, moje srdce sa nevystatuje, *
moje oči nehľadia povýšene.
- 2 Neženiem sa za veľkými vecami *
ani za divmi pre mňa nedosiahnuteľnými.
R.
- 3 Ale ja som svoju dušu upokojil a utíšil.
- 4 Ako nasýtené dieťa v matkinom náručí, *
ako nasýtené dieťa, tak je moja duša vo mne.
R.
- 5 Dúfaj, Izrael, v Pána *
odteraz až naveky.
R.

Verím v život večný

Nielen dnešný deň, ale november vôbec so svojim melancholickým (pre niektorých až depresívnym) jesenným počasím pripomína človeku tajomstvo smrti. Mihotavé plamienky sviec svedčia o spomienke pozostalých, ale predovšetkým o túžbe človeka žiť večne. Do celej tej nálady vstupuje už viac ako jedno tisícročie Cirkve s osobitnou spomienkou na zosnulých a takmer dvetisíc rokov so svojím vyznaním viery. V ňom osobitne s vyznaním viery v spoločenstvo svätých, v odpustenie hriechov a v život večný.

Druhý november okrem pripomenutia smrti hovorí aj o očistci. A tu sa žiada osobitne zdôrazniť tri jednoduché, ale dôležité aspekty. Po prvé, očistec jestvuje. „Tí, čo zomierajú v Božej milosti a v priateľstve s Bohom, ale nie sú dokonale očistení, hoci sú si istí svojou večnou spásou, podstupujú po svojej smrti očisťovanie, aby dosiahli svätosť potrebnú na to, aby vošli do nebeskej radosti“ (Katechizmus Katolíckej cirkvi, 1030). Napriek všetkým kontroverziám s protestantskou teológiou jestvujú solídne biblické základy pre vieru v očistec, židovská prax modliť sa za zosnulých (osobitne z čias Machabejcov), prastará tradícia Cirkvi i bežná ľudská skúsenosť, kde človek zakusuje, že po previnení sa nevie tak ľahko pozeráť priamo do očí, že je preňho pokorujúce, no zároveň oslobodzujúce žiadať o odpustenie, že pokánie – náprava ho niečo stojí, že sa trápi pre zmarené príležitosti urobiť dobre, že sa ťažko vzdáva niečoho, čo má rád, hoci vie, že ho to brzdí v niečom dôležitom...

Po druhé, našim bratom a sestrám trpiacim v očistci môžeme pomôcť – modlitbami, odpustkami a najmä obetou svätej omše. Zásluhy Ježiša Krista a svätých sú nevyčerpatelným pokladom, z ktorého možno uľahčiť ich utrpenie duše. Je to niečo podobné ako skrátenie či odpustenie trestu, ktoré poznáme tu na zemi. Teda reči ako: „Nikto sa ešte odtiaľ nevrátil, nikto nevie, ako je to na druhom svete,“ nie sú pravdivé. Nieкто sa odtiaľ predsa vrátil – Ježiš Kristus, a preto vieme, že môžeme aj máme zosnulým pomáhať.

Po tretie: „Naša modlitba za nich im môže nielen pomáhať, ale môže urobiť účinným aj ich orodovanie za nás“ (KKC, 958). Inak povedané, tí, ktorým pomôžeme do neba, na to nezabudnú a „vrátia“ nám to veľmi účinným orodovaním za nás, keďže sú už v spojení s Bohom.

Preto je zarážajúce i smutné, ako málo záležití väčšine pokrstených na tom, aby získali odpustky pre zosnulých a oni sami rástli čoraz viac v nádeji na svoju spásu. Najskôr preto, že nerozumejú obsahu Kréda, ktoré hovorí o tom, že Ježiš Kristus sám prežil úzkosť zo smrti, ale ju aj porazil a namiesto osídla, v ktorom človek uviazne, z nej urobil most k spáse.

Ján Viglaš

Oznamy

Úmysly apoštolátu modlitby November 2011

Všeobecný: Za východné cirkvi, aby všetci poznali ich posvätné tradície a vážili si ich ako duchovné dedičstvo celej Cirkvi.

Misijný: Aby ľudia na celom africkom kontinente našli v Kristovi silu ísť cestou zmierenia a spravodlivosti, ako to bolo vyjadrené na Biskupskej synode pre Afriku.

Úmysel KBS: Aby sme všetky svoje skutky konali v zameraní na večnosť.

Minulú nedeľu sa konala zbierka na Misie. Na tento účel sa vyzbieralo 342,17 €. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí!

Úplné odpustky pre duše v očistci

Termín: Od poludnia 1. novembra do 8. novembra vrátane.

Podmienky:

- Nábožná návšteva cintorína spojená s modlitbou za zosnulých,
- Svätá spoveď,
- Modlitba na úmysel Svätého Otca (Otče náš, Zdravas Mária a Sláva Otcu ...
- V tomto období vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, aj k všednému.

Pri návšteve cintorína a hrobov príbuzných nezabudnime aj na hroby našich duchovných otcov, ktorí si zvolili miesto svojho posledného odpočinku medzi svojimi farníkmi alebo rodákmi a sú pochovaní na našom cintoríne. Nezabudnime sa zastaviť aj pri ich hroboch, pomodliť sa za spásu ich duše a zapáliť im sviečku.

Spovedať pred prvým piatkom budeme vo štvrtok a piatok od 16,00 h.

Sväté omše v 31. týždni cezročného obdobia - (A)

31.X. pondelok « Missa Tridentina »

17.00 Za šťastný pôrod

1.XI. utorok Všetkých svätých – prikázaný sviatok

8.00 Za Ľ Dagmar Križanovú

Lektori: Hrdlovičová, Jelínek

10.00 Za Ľ Miroslava Granca, sestru Vierku a rodičov

Lektori: Kuric, Fajkusová

14.00 Dušičková pobožnosť + posvätenie krížov a pomníkov nad hrobami zosnulých

2.XI. streda - Spomienka na všetkých verných zosnulých

8.00 Za Ľ Jána

15.00 Za všetkých zosnulých

17.00 Na úmysel Svätého Otca

3.XI. štvrtok

17.00 Za Božie požehnanie pre rodinu

4.XI. piatok - Prvý piatok

17.00 Za Ľ Jaroslava a Máriu

5.XI. sobota

15.00 Sobáš so sv. omšou s platnosťou na nedeľu (Kordoš a Vojnarovská)

Upratovanie kostola č.d. 203 - 228

6.XI. 32.nedeľa cezročného obdobia – (A)

8.00 Za dobrodincov, ich rodiny a na ich úmysly

Lektori: Radakovičová, Jelínek

10.00 Za farníkov

Lektori: Bublavá, Bublavý

14.00 Modlitba sv. ruženca, litánie a po nich výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

31.X. pondelok sv. Wolfgang, biskup

1.XI. utorok Všetkých svätých – prikázaný sviatok

2.XI. streda Spomienka na všetkých verných zosnulých

3.XI. štvrtok sv. Martin de Porres, reholník

4.XI. piatok sv. Karol Boromejský, biskup – Prvý piatok

5.XI. sobota sv. Imrich

Zachrániš vec pracou? Bude treba začať menej pracovať a viac sa modliť. Musíš prijať svoj údel a trápiť sa sám bez priateľov, čo by pri tebe stáli verne na jednej či na druhej strane barikády. Myslím si, že aj Kristus by hľadal a našiel verných na obidvoch stranách barikády.

Chýba nám myšlienkový projekt, ten je vypracovaný len proti nám. Veľmi presne, dôsledne, do všetkých podrobností. Ale práve preto zlyháva, lebo „Pán za nás bojuje“. Je to dokonale vyzbrojený Goliáš. Len my aby sme mali vieru, Boh sa postará.

Ťažko ti je radiť, ani by som sa neopovážil. Skúšaj len svoje sily, modli sa a hľadaj svoju charizmu. Si ešte mladý, môžeš stále voliť, pri tejto nízkej úrovni všade ešte môžeš vyniknúť. Skôr zaorať, a urobiť kus peknej práce. Nezmýliš sa, keď budeš veľa študovať, keď investuješ svoj čas a svoju lásku tam, kde sa to nevypláca, kde po celé roky budeš neznámym, snáď aj posmievačným. Lebo dav, či už z ulice, z fabriky alebo z fakulty nikdy nemal veľké porozumenie pre veľké ideály. A pre Krista sa každá namáhavá cesta zdarí a rentuje.

S pravdou sa veľa netrápia, preto robia kariéru. Musíš vedieť rozprávať, aby si nepovedal to, čo povedať treba. Dnes, keď nevieš klamať, neuplatníš sa ani v Cirkvi.

My si nemusíme, ani nemôžeme veľa bublať. Pozriem na človeka ako na hudobný nástroj. Už viem, akú mi zahrá. Len z plnosti srdca...
Len to, čím si. Len to, čo si prebolel a prežil.

L'udí ste okradli o dedičstvo, ktoré namáhavo a bolestne šetрили a odovzdávali celé generácie. Urobili ste z nich pokusné myši. Či vyžijú na umelej strave? Keď im to dnes lezie krkom, otrávení vami pohŕdajú, vy sa rozčuľujete, že sú nevďační.

Sloboda nielen moja, tohto národa, ale celého ľudstva je v stávke. A vy si dovoľujete ten prepych rozdeľovať, šliapať a ničiť.

Konečne, ja ďakujem neznámym bojovníkom, že tu ešte sedím a pracujem. Oni niečo otvorene vyhlásili, podpísali a nespia po nociach.

Ale aj vy. Im môžete ďakovať za to, že ako-tak spíte, že sa netopíte v zločinoch.

Nepriateľ nás vychováva, utíši, skrotí. Nepriateľ nám dá rozum. Ak nás niekto zachráni, tak je to nepriateľ, lebo on nás najlepšie pozná a nemôže bez nás žiť.

Pokušenie je ustúpiť dôkazom rozumu, keď je slabý duch. Rozum je vždycky rozumný. Blázon alebo fanatik má najrafinovanejšie vybudovanú logiku. Každý dôkaz je nevyvrátiteľný. My máme takých dôkazov plné knihy. Pokušenie je uveriť logike. A ja som ten, ktorý prebúdza vášho ducha. Iba duch je schopný lásky. Keď sa chlapec zamiluje do dievčaťa, povedzte mu:

- Je čierna - Ale mne sa páčia práve čierne.
- Je malá - Ale mne sú malé sympatické.
- Je hašterivá - Ale ona vždy bráni pravdu.
- Je ako guľička - Ale to je na nej práve to krásne, lebo aj ona pohŕda módou.

Prebudila v ňom ducha, alebo on v nej. Ako ten princ v rozprávke, keď pobozkal spiacu Ruženku.

Všetko sa dalo do pohybu. Až budete milovať Boha, slová si nájdete. A ja vo vás prebúdzam vieru.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Tajné Božie súdy

1. Zahrmievaš nado mnou svojím súdom, Pane, a bážňou a trasením chvejú sa všetky moje kosti; moja duša sa veľmi desí.
2. Stojím ohromený a vidím, že „ani nebesá nie sú čisté pred tvou tvárou“ (Jób 15.15).
3. Keď si „na anjeloch našiel nepravosť“ (Jób 4, 18) a neodpustil si im, čo bude so mnou?
4. Hviezdy padali z neba, a ja, prach, čože mám očakávať?
5. Tí, ktorých skutky sa zdali byť chvályhodné, padli až na dno hlbiny; a tých, čo požívali anjelský chlieb, videl som, ako si pochutnávali na strukoch, ktorými sa krmia svine.
6. Niet teda nijakej svätosti, ak ty, Pane, odtiahneš svoju ruku.
7. Neosoží nijaká múdrosť, keď ju ty prestaneš riadiť.
8. Nepomôže nijaké hrdinstvo, keď ty prestaneš chrániť.
9. Nijaká čistota nie je istá, ak ju ty neochrániš.
10. Vlastná bdelosť nepomôže, ak nás nebude strážiť tvoje sväté oko.
11. Lebo keď nás opustiš, tonieme a hynieme; ale keď nás navštíviš, zdvíhame sa a žijeme.
12. Sme nestáli, ale ty nás upevňuješ; ochabujeme, ale ty nás rozpaľuješ.
13. Ako pokorne a pohŕdavo mi prináleží zmýšľať o sebe, ako nemám za nič pokladať, ak sa zdá, že som vykonal niečo dobrého!
14. Ako hlboko sa mám pokoriť pred tvojim nevyspytateľným súdom. Pane, keď vidím, že vo mne niet nič iné než ničota a ničota!
15. Ó, nesmierna ťarcha, nepreplávateľné more, kde zo seba nenachodím nič, len číre nič!
16. Nuž, kdeže je ešte aká skrýša pre márnomyseľnosť, kam sa podela dôvera v moju zdanlivú čnosť?
17. Všetka márna sláva je pochovaná v hlbine tvojich súdov nado mnou.
18. Čo je človek pred tvojím zrakom?
19. „Či je hlina viac ako hrnčiar?“ (Iz 29.16).
20. Ako sa môže povyšovať márnou pýchou ten, ktorého srdce je opravdivo poddané Bohu?
21. Toho, koho si podmanila pravda, nezvedie ani celý svet. Ústa všetkých chválorečníkov nepohnú toho, kto všetku svoju nádej upevnil v Bohu.
22. Lebo všetci, čo rozprávajú, nie sú nič, lebo ako zvuk slov aj oni sa pomínú.
23. „Ale pravda Pánova trvá naveky“ (Ž 117, 2).

Tomáš Hemerken Kempenský „O nasledovaní Krista“

KLINCE

Bol raz jeden chlapec, ktorý mal veľmi ťažkú povahu. Vedel ľahko vzbĺknuť, bol prchký a výbušný.

Jedného dňa mu dal otec sáčok s klincami so slovami, že vždy, keď sa na niekoho nahnevá, má zatĺcť do plotu okolo ich dvora jeden kliniec.

V prvý deň zatĺkol chlapec tridsaťosem klincov.

Postupom času pochopil, že je oveľa ľahšie kontrolovať svoj hnev, ako zatĺkať klince. Po niekoľkých týždňoch raz večer povedal svojmu otcovi, že tento deň sa na nikoho nenahneval.

Otec mu odvetil: „To je veľmi pekné. Odteraz každý deň, keď sa na nikoho nenahneváš, jeden kliniec z plotu vyťahni.“

Po nejakom čase oznámil chlapec otcovi, že vytiahol všetky klince.

Vtedy ho otec vzal za ruku, priviedol ho k plotu a riekol mu: „Synček môj, to všetko je veľmi dobré, lenže, pozri sa: v plote sú samé diery. Drevo už nikdy nebude také ako predtým. Keď niekomu povieš niečo v hneve, spôsobíš mu rany podobné týmto dieram. A akokoľvek sa budeš ospravedlňovať, rany zostanú.“

Ludské bytosti sú krehké a zraniteľné. Každá z nich má na sebe nálepku: „Pri neopatrnom zaobchádzaní hrozí nebezpečenstvo poškodenia!“

Bruno Ferrero „Ale veď máme krídla“

Lectio divina
Ponížiť sa

Mt 23,1-12

¹Vtedy Ježiš povedal zástupom a svojim učeníkom: ²Na Mojžišovu stolicu zasadli zákonníci a farizeji. ³Robte teda a zachovávajte všetko, čo vám hovoria, ale podľa ich skutkov nekonajte. Lebo oni len hovoria, ale nerobia. ⁴Zväzujú ťažké bremená, ktoré nemožno uniesť, a kladú ich ľuďom na plecía, ale sami nechcú nimi ani prstom pohnúť. ⁵Všetky svoje skutky konajú iba preto, aby ich ľudia videli. Rozširujú svoje modlitbové remienky a zväčšujú si strapce na rúchach. ⁶Majú radi popredné miesta na hostinách a prvé stolicie v synagógach, ⁷pozdravy na námestiach, a aj to, keď ich ľudia oslovujú: Rabbi! ⁸Vy sa však nedávajte volať Rabbi, lebo jeden je váš Učiteľ a vy všetci ste bratia. ⁹Ani otcom nevolajte nikoho na zemi, lebo len jeden je váš Otec, ten v nebesiach. ¹⁰Ani sa nedávajte volať vodcami, lebo len jeden je váš Vodca, Kristus. ¹¹Najväčší z vás bude vašim sluhom. ¹²Kto sa bude povyšovať, bude ponížený, a kto sa poníži, bude povýšený.

Ďalšie čítania: Mal 1,14 - 2,2.8-10; Ž 131; 1 Tes 2,7-9. 13

ČÍTANIE:

Matúš písal svoje evanjelium po Markovi a zahrnul doňho prakticky všetok Markov materiál. Vložil však doňho ešte

oveľa viac dôležitého Ježišovho učenia. To je rozložené do piatich veľkých blokov, pričom prvý sa začína Rečou na vrchu v kapitolách 5 - 7. V kap. 10 nasleduje vyslanie učeníkov, v kap. 13 podobenstvá o kráľovstve a učenie o živote v novom Božom kráľovstve nájdeme v kap. 18. Dnešné čítanie je situované pred poslednú časť, kap. 24 - 25, týkajúcu sa Kristovho druhého príchodu a posledného súdu.

Podstatná časť tohto učenia obsahuje Ježišovu obžalobu náboženských vodcov Izraela. Ježiš ich obviňuje z pokrytectva. Hoci sú skutočnými znalcami Mojžišovho zákona, neuvádzajú do praxe to, čo kážu. To Ježiša poburuje, pretože zaťažujú ľudí ťažkými bremenami, no oni nie sú ochotní „ani prstom pohnúť“, aby im v tom pomohli (v. 4), alebo aby ich oni sami niesli. To je v priamom kontraste s Ježišom, ktorý ponúka ľahké bremeno a príjemné jarmo (Mt 11,30).

Pred i po tomto úryvku sa dozvieme, že hriechy vodcov sa spájajú s tým, že zanedbávajú najdôležitejšie učenie Zákona, najväčšie prikázania (Mt 22,37-39) a spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť (Mt 23,23). A teda popri tom, ako Ježiš nabáda ľudí, aby zachovávali Zákon, ich zároveň varuje, aby nenasledovali životný štýl svojich náboženských vodcov. Miesto toho, aby vodcovia slúžili Bohu a ľudu, slúžia sami sebe, plní pýchy a pohltení svojou vlastnou dôležitosťou a postavením v spoločnosti. Pokorný postoj služobníka, ako ho predstavil Ježiš, keď umýval učeníkom nohy (Jn 13), je vzorom pre spoločenstvo Ježišovho kráľovstva. Ako kresťania máme hľadiť na Ježiša ako na nášho učiteľa, vodcu, Mesiáša. A máme hľadiť na Boha ako nášho nebeského Otca. Veľkosť v Božom kráľovstve sa meria podľa pokornej služby.

MEDITÁCIA:

Ak nemáme vo svojom cirkevnom spoločenstve postavenie vodcu, mohlo by byť ľahké myslieť si, že tento úryvok sa nás netýka. No má veľa čo povedať o postoji a správaní aj nás, „obyčajných“ kresťanov. Doprajte si čas a uvažujte nad tým. Ako môžete rozvíjať v sebe pokorný postoj služobníka? Aký druh vodcov Ježiš očakáva vo svojej Cirkvi?

MODLITBA:

Predstavení v Cirkvi nesú veľkú zodpovednosť pred Bohom za duchovné bdenie nad Božím ľudom. Modlite sa za nich. Proste Boha, aby ich chránil a dával im všetko, čo potrebujú. Proste Boha, aby vám pomohol vyriešiť tie oblasti vo vašom živote, v ktorých ste pyšní.

KONTEMPLÁCIA:

Rozjímajte nad týmito slovami Ž 131:

„Hospodin, moje srdce nie je pyšné, moje oči nie sú hrdé. Nejdem za veľkými vecami ani za tým, čo nemôžem dosiahnuť. Radšej som si utíšil a upokojil dušu, ako sa nasýtené dieťa utíši pri matke. Moja duša je ako nasýtené dieťa. Izrael, čakaj na Hospodina odteraz až naveky.“

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku